
Obsah

Úvod	1
1. KAPITOLA Úvaha nad rozčleněním nalézacího řízení v českém civilním procesu	3
I. Pojem legálního a arbitrárního pořádku	4
II. K aktuální pozitivní úpravě	5
III. Koncentrace a poučovací povinnost v historickém kontextu	10
IV. Nezkoncentrování řízení jako důvod pro náhradu škody vůči státu?	15
2. KAPITOLA Emancipované rozkazní řízení jako nový typ civilního sporu	18
I. Podstata českého rozkazního řízení	18
II. Německá předloha	20
III. Charakter eurorozkazního řízení	23
IV. Problém pojmání tzv. nesporných řízení	25
V. K právu soudu nevydat platební rozkaz	27
VI. Míra soudního posuzování skutku a práva v rozkazním řízení	29
VII. Odůvodněnost odporu a koncentrační účinky rozkazního řízení	30
VIII. Lze připustit doručení platebního rozkazu fikcí?	32
IX. Vliv eurorozkazního řízení na další vývoj českého platebního rozkazu	33
X. Eurorozkazní řízení jako prostředek k zeslabení soudní moci	35
3. KAPITOLA Český přístup k břemeni tvrdit a prokazovat	38
I. Dynamický charakter povinnosti a břemene tvrdit a prokazovat	40
II. Teoretický popis modelu povinnosti tvrdit a prokazovat v českém civilním procesu	52

III.	Konkrétní aplikace modelu zostřování povinnosti (břemene) tvrdit a prokazovat	57
1.	Povaha koncentrace během přípravného jednání	57
2.	Účinky koncentrace ve vztahu k nové argumentaci žalovaného	60
3.	Odstoupení od shodného skutkového tvrzení	61
4.	Dodatečná koncentrace	64
5.	Dopadá koncentrace i na soud?	65
6.	Subjektivní charakter koncentrace	65
7.	Břemeno tvrdit a prokazovat v rozhodčím řízení	67
IV.	Poměrování právních principů a jeho vliv na soudní rozhodování	71
4.	KAPITOLA Praktický pohled na žalobní právo	79
I.	Totožnost skutku (předmětu sporu) v civilním řízení	82
1.	Prvorepubliková východiska	83
2.	Současné pojetí totožnosti skutku	85
3.	Totožnost skutku v různých fázích civilního řízení	88
4.	Totožnost skutku jako jednoznačně neřešitelný problém	90
5.	Aktuální procesní úprava jako důvod k novému zamyšlení	92
II.	Vady žaloby jako subjektivní pojem	93
1.	Vada žaloby spočívající v nesprávném označení účastníka	94
2.	Nedostatek žaloby vyplývající z nepřesného vylíčení skutku	96
3.	Relativně neurčitý žalobní petit	98
4.	Žalobní nedostatky a jejich vztah ke konkrétní procesní situaci	99
III.	Dispoziční zásada v soudobém českém pojetí	103
5.	KAPITOLA České systémy nalézání práva. Problematika nezadatelnosti procesních práv	108
I.	Cesty k exekučnímu titulu	109
	K nalézacímu řízení před státními soudy	109

	K nalézacímu řízení před rozhodci	111
II.	K charakteru českého rozhodčího řízení	113
III.	Zahraniční pojmání rozhodčího řízení	118
IV.	Nezadatelná procesní práva účastníků účinná v jakémkoliv nalézacím řízení	124
V.	Pojem základních procesních práv v judikatuře Evropského soudu pro lidská práva	131
	1. Spravedlnost soudního řízení	132
	2. Pojem soudního orgánu	133
	3. „Outsourcing“ české justice	137
VI.	Princip kooperace mezi státní a privátní justicí	140
6.	KAPITOLA Úvaha nad zavedením výhradně exekutorské exekuce	141
I.	Postavení exekutora	143
II.	Zahájení exekuce	144
7.	KAPITOLA Je možné zkoncentrovat vykonávací řízení?	149
I.	Argumenty proti	150
II.	Argumenty pro	152
III.	Konkrétní postup vedoucí ke koncentraci exekuce	155
IV.	Co se dá čekat	156
8.	KAPITOLA K diskusím o rekodifikaci českého civilního procesu	158
I.	Koncentrace versus princip předvídatelnosti	158
II.	Problematika součinnosti soudu s účastníky	162
III.	Otázka vztahu doručování k ostatním procesním institutům 166	
IV.	Účastníkem nezaviněný informační deficit	166
V.	Rozhodování na základě pravděpodobnosti	167
VI.	Splývání nalézacího a vykonávacího řízení	168
VII.	Vnější a vnitřní diference civilního řízení	170
VIII.	Závěry k rekodifikaci	173

9. KAPITOLA	Je na čase zavést nespory?	176
I.	Obtíže s definicí pojmu „nesporné řízení“	177
II.	Nespor jako materiální řízení	178
III.	Inspirace ve starší české procesualistice	181
IV.	Hraniční povaha řízení o rozvod manželství	184
V.	Nesložená záloha jako důvod pro neprovedení důkazu	190
10. KAPITOLA	Je třeba současně rekodifikovat jak hmotu, tak proces?	193
	K prolínání práva hmotného a procesního dochází ve čtyřech základních situacích	193
I.	Směšování práva hmotného a procesního	194
II.	Konkurence mezi právem hmotným a procesním	195
III.	Kooperace mezi právem hmotným a procesním	199
IV.	Zesílení účinků práva hmotného prostřednictvím norem práva procesního	200
11. KAPITOLA	Úskalí velké rekodifikace z pohledu procesualisty	205
I.	Prosazování změn ve prospěch zásady projednací	205
II.	Otazníky kolem podmínek pro nástup koncentrace	208
III.	Konfrontace právní úpravy a judikatury týkající se poučovací povinnosti	210
IV.	Střet mezi záměrem zákonodárce a soudní praxí o možnost doručování fikcí	213
12. KAPITOLA	K novému zákonu o mezinárodním právu soukromém (a procesním)	218
I.	Princip jednotnosti práva hmotného a práva procesního	218
II.	Princip přednosti unijního práva	221
	Závěrem	225
	Základní použitá literatura	232
	Monografie a knihy	232
	Články	235
	Kvalifikační práce	237
	Rejstřík	238